

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

שנה טובה
והתורה!

בס"ד, גליון מס' 22
שבת ראש השנה א' בתשרי תש"ע

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

גילו ברעדה

עומדים אנו בראש שנת ה'תשע"ע, מלאים אנו
תפילה, ציפייה ואמונה שבשנה זו תבוא תשועה
לעם ישראל. כמו כן, מצפים אנו שכנסת ישראל
תתחרב לקב"ה - בבחינת **תשע"ה**. ה' אחרונה
בשם הויה-ה, היא כנגד השכינה שנמצאת עם
כנסת ישראל בכל צרותיה, בגלות ובארץ
ישראל. לכן גם בה ציפייה גדולה להמשך
ממלך קיבוץ הגלויות, ולשיבת השכינה עם עם
ישראל מהגלות לארץ ישראל.

גילוי מלכות ה' בעולם ואחדותו הוא עיקר עניינו של ראש השנה - יום הדין. גילוי בכלל - 'והיה ה' למלך על כל הארץ' ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד" (זכריה יד), וגילוי בפרט "ויודע כל פעול כי אתה שפלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו". אל שגילוי מלכות ה' בעולם עובר דרך עם ישראל. כל העולם צריך להכיר שהופעת מלכות ה' בעולם הוא דרך עם ישראל והנהגת ה' בעולם היא על פי התורה שנתנה לעם ישראל. "ויאמר כל אשר נשמה באפו ה' אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה". כדי שיכירו כל העולם במלכות ה', צריך עם ישראל להיות פעיל כל אומות העולם כמו שאנו אומרים שבע פעמים לפני תקיעת שופר במזמור מ"ז בתהלים: "כי ה' עוליו נאמר מלך גדול על מל"

הגליון מוקדש לרפואתו השלמה של מו"ר הראשון לציון הרה"ג מרדכי צמח בן מזל, בתוך כל חולי עם ישראל.

מאמר מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א	בשבילי החינוך "ואברהם..."	אתבסוס ראש, פלנר! ר' חנן חסן	לאור ההלכה ראכות רוח
---	------------------------------	--	-------------------------

”עיקר הנפילות באות,
מפני שאינו מאמין
במלותה של תשובה”

(הרב רא"ה הכהן קוק זצ"ל)

מאורות ישראל

[illegible]

מסביב לשלחן השבת

"היום חרי פרע" – מהו ענינו של יום ראש השנה? מציא אדם -
אף על פי שזהו יום ראש חדש וישרי ויום השנה, אינו מציא ולא
אומרים הלל. כשרבונו של עולם יושב על כסא דין, ומכריע את
הענין של כל אדם, איך אפשר לומר הכל?
חזק שני - אינו נעזבים, אלא אסורים בבדי על חטאיו ביום זה.
אם הן מציא לעשות מיום קדוש זה?
כתוב במדבר: **"אמר קרי עליהם: אמרו לפניו (ה')... מלכיות -**
כדי שתמליכוהו עליהם. וזוהר - כדי שישבו ויזכרונו לטובה לפניו.
שופרות - כדי שתלעגנה תפלאתם בתרעה לפניו".
בתפלת סופק של ראש השנה יש לשלש ברכות אמצעיות: מלכיות,
זכרונות ושופרות. ברכות אלו נומנות בתורן את כל המהות של
יום זה.

ברכת מלכויות - מקדישה את שלטונו הממלכתי של ה' בעולם: "מִלְכָּךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ". **ברכת זכרון** - מזכירה את מַלְכֵּת האדם ובמחל
את מַלְכֵּת הָעָם הַנִּבְחָר - עַם יִשְׂרָאֵל: "אֲתָּה זֹכֵר לִי בַּיּוֹם...".
זֹכֵר הַבְּרִית. **וברכת שופרות** - מבחינה את עַיִינוֹן שֶׁל
תְּקִיעוֹת הַשּׁוֹפָר - כַּחֲלָק מִהַמְּלֻכָּה ה': "עֲלֶה אֲלֵכִים
בַּתּוֹרָה, ה' בְּקוֹל שׁוֹפָר".

מכאן אנו למדים שהרעיון המרכזי בראש השנה הוא - המלכות ה' על העולם, וההבנה שאין שום דבר שקורנו מסביבנו מבלי שה' קבע זאת מראש, וכאשר אנו מבינים זאת - שגורל העולם כולו בשנה הבאה תלוי בתפילותינו, אנו מתקרבים על חטאינו ומתקיימים לה', וכל דבר - הוו' דינו לחיים טובים - בעזרת ה' וילשנה טובה ומתוקה!

בדרך למקדש...

”באתי לצור לך”, אמרת לאחיטוב בשְׂרָאית
אורו ונשא את המזונה העֲנִיית שְׂרָקומה
בְּקִטְפָה. ”תורב רבה, לִפֵּה מַעֲצֵד שְׂמֵת לך”,
חָנָן אֵלֵי אַחִיטוב. כִּי יֵשׁ בְּקִסְפָּס הוֹרִי: ”אֵלֵי
בְּסִקְנֻת. ”אֵלֵי הֵן הַמַּצֹּצֻרֹת, אָמַר אַחִיטוב,
”הַמַּצֹּצֻרֹת בָּהֶן יִתְקַעוּ הַכֹּהֲנִים, יָחַד עִם הַשּׁוֹפָר בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, כְּאֵד מִקְדָּשֶׁךְ”

לשעצרתו. פתח אחיטוב את הקפסא, ובתורה היו מונחות בקנה **המצורות מכסף**, ומברכות ממש. "אזינו יפה" רצאתי בהתפלות, וכן משם דורות. נראה לי שגם לחרות בשבילי, שכן לא ירדו. אין כלל תוקעים במצורות" – אשליתי "בדיק כמו שפרש", אמר לי אחיטוב, "אלץ ששופר מנאץ המצורות ושבוית מכם". אין קול המצורצב הוא כמו קול השופר" – חסביר אחיטוב, "וראש השנה עומדים **שליש חצות** בידו המצורצב, לידו חסכו **השני** ובידו שופר שש מצפה **בזו והשלישי** בידו גם המצורצב".

"אה, זה קול השופר, וכמו באמצע מיינס" – "כינו", נתן אחיטוב בראשו. "שליש" הכתנים תוקעים יחד תקיעה, שברים, תרועה וכו'... והכחו התקע בשופר מאריך יותר מהמצורצוב", כדי להרעיד לכל העם **שמוצות היום לשמע קול שופר**.

"אני כל כן מתרגש", אמרתי לאחיטוב, "זו השנה הראשונה שאהיה בראש השנה במקדש". "כן, זהו באמת ממקד וזמן מיוחד מאוד. קבוצות קבוצות של יהודים מגיעים מכל מקום למקדש, ולתפוצים הקהלים, כלנו עומדים יחד וממליכים עלינו את הקדוש-ברוך-הוא למלך, יחד עם כל ישראל, השומעים את תקיעות השופר בבית הכנסת בכל מקום". אמר אחיטוב.

**שְׁנֵי מְרַכְּבִים בְּתַפְלָה גֵּרְמוּ שֶׁהִיא הַתְּקַבְּלָה
מִהַמְתַּפְּלָל?
וּמִדּוֹעַ הַתְּקַבְּלָה תִּשׁוּבָתוֹ?**

את התשובות לחידה, יש לשלוח לפקס: 08-6610015

או בדואר אלקטרוני: tairneri@gmail.com

כותב' עלון ילדים: הרב ישראל שנהב, ירדן נאור, תהילה יפרת

ב"ה
 ער"ש תש"ז
 אני מאחל לכל בית ישראל
 שגשרה הבאה עלינו לטובה
 תהיה שנת אמת
 שנת אור, שנת בצורה,
 שנת שמחה, שנת בטחון,
 שנת צמיח, שנת בורג
 ולב לבב כלנו ישראל
 אלו של משיח
 נר בן ארבי

כנס התעוררות
בין כסה לעשור

הציבור הרחב מוזמן
ס. שיתקיים אי"ה ביום שלישי
תשרי תש"ע (22/9/09 למינים)
בשעה 18:00

בביהכנ"ס "רינת ישראל"
בתלמים

במעמד מורנו ורבנו
הרב ניר בן ארצי ושליו"א

עזרת נשים פתוחה

יש לך פרסיות?
בוא לבחור להם
בתים מהודרים!

תפילין בית א
1 - 800 7955158
תפילין
www.tefillin.co
02-9975158 | 1-800-7955

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראש"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

מהלכות ראש השנה

- יש הנוהגים להתפלל בכריעה את תפילת העמידה של הימים הנוראים ומכל מקום צריכים לזקוף בסוף כל ברכה כשאומר: "ברוך אתה ה'..." וכן בתפילת כל הברכה.
- פרק "לדוד מזמור" שאומרים בתפילת הפרנסה בראש השנה, טוב לאומרו גם בכל עשרת ימי תשובה.
- "זהר ביותר בתפילת ערבית של ראש השנה, כי זו התפילה הראשונה בשנה.
- נהגו לומר פיוטים בראש השנה לעורר את הלב. וטוב לעיין

בהם לפני ראש השנה, כדי שיבין מה שאומר. מצות עשה מן התורה לשמוע קול שופר בראש השנה, ויש לבחור בעל תוקע תלמיד חכם וירא שמים היודע את הלכות התקיעה. **השנה** חל יום-טוב ראשון של ראש השנה בשבת. ועל כן, תוקעים בשופר רק ביום-טוב שני של ראש השנה. אחר שתקעו תרועה גדולה, אין לתקוע בשופר כי אם בשביל מי שלא שמע או ללמד קטן פחות מבר-מצוה, אבל בשביל להתאמן וכדו' - אסור.

נוהגים לקרוא תהלים בראש השנה ויש הקוראים התהלים פעמיים, שיש בהם 300 פרקים כמנן 300.

לא יתבטל בראש השנה, אלא יעסוק בתורה ובתפילה.

נערך בידי הרב ציון בן ארצי - ר"מ בישיבת "ירנת ישראל"

ניסית שבת ירושלים - 18:05 ת"א - 18:21 ב"ש - 18:20 חיפה - 18:12 יציאת שבת ירושלים - 19:15 ת"א - 19:17 ב"ש - 19:17 חיפה - יוצא לאור ע"י **זמני שבת** בנשיאת תורה ביד ניר בן ארצי שלישיא חושב תלמים 26 ד.נ. ליש דרום 79315 ס"ל 1-599-599-599 08-6610015 tairner@gmail.com

שיכול להתחזק בכוחה, עד שלבסוף נזכר שיש לו זכות אחת, כי במשך כל השנה לא הקפיד ולא קעס על שום אדם, ופעם קרה שהמשמש שלו שכח להכין לו מים לנטילת ידים לשחרית, ונתרעם עליו בלבו והחליט שכשיבוא אליו יגער בו בנזיפה, אך לבסוף כשנכנס אליו המשמש נזכר במאמר: "כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה" (רמב"ם) הלכות דעות פ"ב ה"ג), ואמר לעצמו: "וכי בשביל נטילת ידים אהיה ח"ו עובד עבודה זרה?" ולא גער בו ולא הקפיד עליו כלל. כשנזכר "החוזה" מזכות זו הלך אל התקיעות.

גמר ה"סבא קדישא" את הסיפור, ופתח מיד ב"למנצח לבני קורח מזמור" (תהלים מז, א).

צוהר לתיבה - ר' חנן חסן

לתפוס ראש, השנה!

ראש השנה, שהוא בעצם גם ראש חודש תשרי, ובמקביל לו, ראש חודש ניסן (ראש השנה לחודשים), פותחים, כל אחד מהם, מחצית-שנה בעלת אופי שונה. שורש של **החודש** הוא **החידוש וההתחדשות**. לכן, אין חודש המיטיב לבטא משמעות זו, מאשר חודש ניסן, הקרוי בתורה "חודש האביב", בו הטבע מתעורר לפרויה ולחיים. יש תנועה של היפתחות, התרחבות ויציאה מהבית החוצה, מהסגירות שנכפתה בגין הקור והגשמים. לכן מרמז גם הסדר האלפביתי העולה של שלוש האותיות הראשונות שבמילה **אביב**.

לעומתן, שלוש האותיות הראשונות שבשם **תשרי**, מופיעות בסדר יורד של האלפבית. המילה **שנה** מרמזת על לגלגל ה**שנה** החוזר על עצמו, ו**נשנה**, ללא כל חידוש לכאורה. היבט נוסף שמציג הרב גלרסון, הוא הליכתי של הטבע לקראת **שנה**, הניכרת במיוחד בשלכת, תנועה הפוכה לזו שבאביב, תנועה

של שיבה, של התכווצות והתכנסות פנימה אל תוך הבית, אל תוך פנימיות. שורש **שנה** מייצג גם את **השינוי**, ואין ייתכן דו-קיום בין **הישנות** (חזרה על הדברים) ובין **שינוי**? כדי להבין ניעזר בספיראלה, שבה בסוף כל סיבוב, **חוזרים** לאותו המקום, אך בגובה **שונה**. יש עלייה לעומת הסיבוב הקודם. מדובר פה בתנועה מחזורית של 'יצוא ושוב', של הפריה הדדית בין ה'**יתצא**' ובין ה'**יתבוא**'. היכולת **לשוב** פנימה יותר מאשר בסיבוב הקודם, אל תוך הנשמה שבתוכנו, נקנית בזכות העשייה שבחוץ, ה**צפייה** על הקורה מבחוץ, והפנמת הגילויים שבעקבותיה.

ה**התכנסות** פנימה, ה**השיבה** וה**השיבה** באמצעות הקלט שליקטנו בחוץ, היא הבונה את ה**השינוי** הפנימי ה**רוחני**, את ה**התשובה**. ואין מדובר בשינוי רגעי, אלא ב**תפוס ראש** **חדש** לכל השנה. מדובר בהליך סמוי, שמתחולל לו בראש ובלב, ואינו ניכר עדיין בחוץ, בשאר האיברים. זוהי תמצית שערדין

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

"ותשלך במצולות ים כל חלאתם"

הקב"ה "מלא כל הארץ כבודו". כלומר, שאנו וכל העולם כולו, נמצאים בקב"ה. הקב"ה לא בתוכנו אלא אנו בתוכו. הקב"ה אין לו גוף ולא דמות גוף, ומה שאנו בתוכו - רוחנית. הקב"ה רוצה אותנו אליו, שנדבק בו. אם כן, כיצד יצליח האדם לעשות את רצון ה' הרי האדם עובר כל כך הרבה קשיים, יסורים, מתחים, מצבי-רוח, עצבות, וכיצד יצליח לעשות מה ש' רוצה ממנו? איך יתקדם קדימה?

התשובה לכך היא - **שעלינו לשכוח את העבר**. מה זה עבר? כל שניה שעברה, זה עבר. מה שהיה לפני כן נגמר. כאשר אדם שוכח את העבר הוא מקבל את העתיד. ונבאר, הקב"ה הוא טוב ומטיב, עושה רק טוב ולא רע, לעומת זאת, אנשים גורמים ומביאים רע לעולם. על כן העתיד שלנו ושל כל העולם הוא תמיד טוב, כי אין עתיד רע. אלא שטוב לא יכול להגיע ולהתחבר לרע, ולכן אדם לא יכול לקבל טוב עד שיתנתק מהרע. כאשר אדם עוזב את הרע, שוכח את העבר, מתנתק מהמתחים, מהעצבות והמרירות, הוא נעשה כלי נקי וחדש לקבל טוב. אם אך אדם רוצה להישאר עם העצבות, המתחים, העצבים והמרירות, "למה ככה, ולמה ככה...", אז במצב כזה הוא לא יכול לתקן ולא יכול להתקדם.

עבר. מה שהיה לפני כן נגמר. כאשר אדם שוכח את העבר הוא מקבל את העתיד. ונבאר, הקב"ה הוא טוב ומטיב, עושה רק טוב ולא רע, לעומת זאת, אנשים גורמים ומביאים רע לעולם. על כן העתיד שלנו ושל כל העולם הוא תמיד טוב, כי אין עתיד רע. אלא שטוב לא יכול להגיע ולהתחבר לרע, ולכן אדם לא יכול לקבל טוב עד שיתנתק מהרע. כאשר אדם עוזב את הרע, שוכח את העבר, מתנתק מהמתחים, מהעצבות והמרירות, הוא נעשה כלי נקי וחדש לקבל טוב. אם אך אדם רוצה להישאר עם העצבות, המתחים, העצבים והמרירות, "למה ככה, ולמה ככה...", אז במצב כזה הוא לא יכול לתקן ולא יכול להתקדם.

אם אדם מוטרד מבעיה או שהוא בדיכאון חלילה, הרי המוח נאטס ונסגר, ורובנו של עולם מתנתק ממנו, נשמתו עוזבת, רוחו עוזבת, ואז אין לו קשר עם הקב"ה ואינו יכול לקבל את הטוב.

אם אדם חושב שיהיה מה שיהיה, תהיה לו סבלנות לסבול, ויקח את הכל בקלות, ישכח את העבר ויהיו לו רק מחשבות טובות אל העתיד - אז הוא יקבל טוב. אם האדם צריך לתקן משהו - שיתקן. אם להחזיר חוב - שיחזיר, אך עם זאת עליו לשכוח מהדבר הרע שעשה. אם למרות כל הקשיים והסבל מעברת תהיה שמח ומשוער - או אז תקבל הכל בקלות, ולאן שחגיע תהיה בשמחה. בבטחון ובאמונה בבורא עולם, וכשתמשיך קדימה - הכל יפתח לך.

אנשים שואלים, איפה הגאולה? איפה הקב"ה? צריך לדעת שהקב"ה נמצא ומשיח נמצא, הכל כבר קיים. אלא שאנו עוסקים בעולם החומר, עוסקים בפרנסה ביומיומי. אנו עובדים את הקב"ה לא עם אמת, אלא עם חזון. איתנו. כדי להתחבר לבורא עולם צריך לחשוב עליו, דרך אמירת המילים, תפילות, לימוד תורה ותיקון המידות. האדם צריך אמונה ולקבל כל מה שעובר עליו באהבה. הבה נאמר על כל מה שקורה - תודה לקב"ה, כך בעזרת ה' נתנתן מעולם החומר, ונתחבר לקב"ה, ובעזרת ה' נזכה לקבל פני משיח בקרוב, אמן כן יהי רצון.

רחמנה ליבא בעי הקב"ה בודק את הלב, את הרוח והכוונה של האדם. הרי הקב"ה שומע כל אדם, גם אם ידבר בקטש. כאשר אתה עומד בתפילה או לומד תורה - הקב"ה רוצה לשמוע את לבך. אין צורך לעשות תנועות משונות של הגוף, אין צורך לצעוק, הקב"ה לא חפץ בפטנטים או בבגדים מיוחדים וכובעים. הקב"ה לא צריך כלום - רק את לב האדם. עלינו להתפלל רגיל אל הקב"ה, באותו אופן שאנו מדברים. לדוגמה: אם בבית כנסת סיימו תפילת שמונה-עשרה והאדם מתעכב, כולם מחכים לך, למה? האם זה כדי שכולם יראו שאתה

עבר. מה שהיה לפני כן נגמר. כאשר אדם שוכח את העבר הוא מקבל את העתיד. ונבאר, הקב"ה הוא טוב ומטיב, עושה רק טוב ולא רע, לעומת זאת, אנשים גורמים ומביאים רע לעולם. על כן העתיד שלנו ושל כל העולם הוא תמיד טוב, כי אין עתיד רע. אלא שטוב לא יכול להגיע ולהתחבר לרע, ולכן אדם לא יכול לקבל טוב עד שיתנתק מהרע. כאשר אדם עוזב את הרע, שוכח את העבר, מתנתק מהמתחים, מהעצבות והמרירות, הוא נעשה כלי נקי וחדש לקבל טוב. אם אך אדם רוצה להישאר עם העצבות, המתחים, העצבים והמרירות, "למה ככה, ולמה ככה...", אז במצב כזה הוא לא יכול לתקן ולא יכול להתקדם.

בשבילי החינוך

כיצד חינוך החזון איש?

מסופר כי פעם באחד המוסדות, היה נער מאוד שובב שלא למד, אלא השתולל מאוד ועשה כל מיני מעשי קונסד שהפריעו לחבריו ולמורו. האביר שטיפל בו לא הצליח לקדם אותו מבחינה חינוכית ולא מבחינה לימודית. בהיותו אובד עצות ולא ידע מה לעשות, החליט האביר לפנות לחזון איש זצ"ל לעצה ותושייה. ביקש החזון איש מהאביר שיביא אליו גם את הנער. ופלא שהחזון איש לא החליף לנער ולא אמר לו אפילו מילה אחת של מוסר. כמו כן הרב לא העביר ביקורת על מעשיו. אם כן, מה עשה? ה' הנער כרבע שנה או חצי שנה בלי לומר לו כלום. רק לאחר מכן הלך הנער.

לאחר זמן מה, הראה האביר כי אין כל שיפור ואין שום שינוי בהתנהגות הנער. על כן פנה שוב לחזון איש ואמר לו, כי אין אף שינוי ושיפור בענר. אמר לו החזון איש שיביא אליו שוב. כאשר פנה האביר אל הנער ואמר לו כי החזון איש קורא לו וביקש שיבוא אליו. סרב הנער והתעקש ואמר שהוא אינו מוכן בשום פנים ואופן לבוא שוב לחזון איש. אמר לו האביר: "אני מבקש ממך, אין לי והשראה שניבא להמשיך (למשל) אליו. החזון איש הוא צדיק גאון ותלמיד חכם

עצום, להתעסק איתו הרי זה כמו להתעסק עם אש. תעשה עימי חסד, לך ותאמר לו שאתה לא רוצה לבוא אליו, אני אינני מסוגל לעשות זאת".

לאחר שבטויעו והפצרות רבות, הסכים הנער ללכת שוב אל החזון איש. החזון איש, לא הטיף לו ולא אמר לו אף מילה של מוסר וביקורת על מעשיו, אלא שוב לקח ספר והתיישב ללמוד דברות עם הנער במשך כחצי שעה. כאשר סיימו ללמוד, אמר החזון איש לנער: "אני רוצה ומבקש ממך שתבוא אלי כל יום ואנחנו נלמד יחד".

כך במשך שבועיים המשיך הנער לבוא אל החזון איש מדי יום. וכל יום ישב איתו החזון איש והם למדו יחד בספר, כאשר החזון איש אינו מטיף לו דברי מוסר וביקורת. והנה לאחר שבועיים השתנתה התנהגות הנער פלאים, מן הקצה אל הקצה עד שהחל ללמוד כמו שצריך, ושינה את מידותיו ואת דרכו עד לביתו הכר. הבה ננסה להתבונן כיצד הדבר השפיע על הנער להשתנות ולשפר את מעשיו מן הקצה הקצה. ראשית כל ברור כי עצם גודל קדושתו וצדקתו של החזון איש, היא זו שהשפיעה

עליו לשפר את מעשיו. מלבד זאת, הרי החזון איש לא הטיף לו מוסר ולא צעק עליו ולא אמר לו שהוא יא בסדר, אלא קרבו ולמד איתו שיעור מדי יום במשך כשבועיים ועד לאמר: "המאור שבו מחזירו למוטב". כלומר, החזון איש **האיר לנער את אור התורה** וזה מה שהחזירו למוטב. כמו כן בודאי גם הרעיק עליו חזון איש, אהבה, כפי **אפילו אתה אתה של מוסר. אם כן, מה עשה? הרב הוציא ספר מהארון והחל ללמוד עם הנער כרבע שעה או חצי שעה בלי לומר לו כלום.** ומראה לו פנים צהובות. והיה אותו אדם מתבייש ואומר: אילו היה יודע צדיק זה מעשי הרעים, כמה היה מתרחק ממני. ומתוך כך היה חוזר למוטב. כך מצינו בתפילה, שלפני שאנו קוראים קריאת שמע או אומר: "אהבה רבה באהבתי ה' אלוהי, מפני שלפני אדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים ואהבת ה' יתברך שאנו אומרים בקריאת שמע: "ואהבת את ה' אלוהיך", עליו לקבל באהבה רבה. כי גם הילד זקוק לאהבה כמו ללחם ולמים.

היכן הגאולה?

חשוב לנו להאמין בקב"ה, למרות כל התקלות והמכשולים, ולמרות כל הקשיים שעוברים על עם ישראל - אל לנו להתייאש. לפעמים נראה שהקב"ה כאילו נעלם, אך הוא לא נעלם. אנו כאילו נעלמנו ממנו. עם ישראל מתקדם קדימה והוא קרוב, קרוב בעזרת ה' להתגלות מלך המשיח. עם ישראל עובר יסורים קשים כדי להתחזק. וכל פעם שיש ירידה, זה עבור תרגול וחוסן נפשי בלב, כדי שיתחזק יותר ויותר.

אנשים שואלים, איפה הגאולה? איפה הקב"ה? צריך לדעת שהקב"ה נמצא ומשיח נמצא, הכל כבר קיים. אלא שאנו עוסקים בעולם החומר, עוסקים במתחים, עוסקים בפרנסה ועוסקים ביומיומי. אנו עובדים את הקב"ה לא עם אמת, אלא עם חזון. איתנו. כדי להתחבר לבורא עולם צריך לחשוב עליו, דרך אמירת המילים, תפילות, לימוד תורה ותיקון המידות. האדם צריך אמונה ולקבל כל מה שעובר עליו באהבה. הבה נאמר על כל מה שקורה - תודה לקב"ה, כך בעזרת ה' נתנתן מעולם החומר, ונתחבר לקב"ה, ובעזרת ה' נזכה לקבל פני משיח בקרוב, אמן כן יהי רצון.

מותר הספר: חינוך מלכות

עליו לשפר את מעשיו. מלבד זאת, הרי החזון איש לא הטיף לו מוסר ולא צעק עליו ולא אמר לו שהוא יא בסדר, אלא קרבו ולמד איתו שיעור מדי יום במשך כשבועיים ועד לאמר: "המאור שבו מחזירו למוטב". כלומר, החזון איש **האיר לנער את אור התורה** וזה מה שהחזירו למוטב. כמו כן בודאי גם הרעיק עליו חזון איש, אהבה, כפי **אפילו אתה אתה של מוסר. אם כן, מה עשה? הרב הוציא ספר מהארון והחל ללמוד עם הנער כרבע שעה או חצי שעה בלי לומר לו כלום.** ומראה לו פנים צהובות. והיה אותו אדם מתבייש ואומר: אילו היה יודע צדיק זה מעשי הרעים, כמה היה מתרחק ממני. ומתוך כך היה חוזר למוטב. כך מצינו בתפילה, שלפני שאנו קוראים קריאת שמע או אומר: "אהבה רבה באהבתי ה' אלוהי, מפני שלפני אדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים ואהבת ה' יתברך שאנו אומרים בקריאת שמע: "ואהבת את ה' אלוהיך", עליו לקבל באהבה רבה. כי גם הילד זקוק לאהבה כמו ללחם ולמים.

עליו לשפר את מעשיו. מלבד זאת, הרי החזון איש לא הטיף לו מוסר ולא צעק עליו ולא אמר לו שהוא יא בסדר, אלא קרבו ולמד איתו שיעור מדי יום במשך כשבועיים ועד לאמר: "המאור שבו מחזירו למוטב". כלומר, החזון איש **האיר לנער את אור התורה** וזה מה שהחזירו למוטב. כמו כן בודאי גם הרעיק עליו חזון איש, אהבה, כפי **אפילו אתה אתה של מוסר. אם כן, מה עשה? הרב הוציא ספר מהארון והחל ללמוד עם הנער כרבע שעה או חצי שעה בלי לומר לו כלום.** ומראה לו פנים צהובות. והיה אותו אדם מתבייש ואומר: אילו היה יודע צדיק זה מעשי הרעים, כמה היה מתרחק ממני. ומתוך כך היה חוזר למוטב. כך מצינו בתפילה, שלפני שאנו קוראים קריאת שמע או אומר: "אהבה רבה באהבתי ה' אלוהי, מפני שלפני אדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים ואהבת ה' יתברך שאנו אומרים בקריאת שמע: "ואהבת את ה' אלוהיך", עליו לקבל באהבה רבה. כי גם הילד זקוק לאהבה כמו ללחם ולמים.

עליו לשפר את מעשיו. מלבד זאת, הרי החזון איש לא הטיף לו מוסר ולא צעק עליו ולא אמר לו שהוא יא בסדר, אלא קרבו ולמד איתו שיעור מדי יום במשך כשבועיים ועד לאמר: "המאור שבו מחזירו למוטב". כלומר, החזון איש **האיר לנער את אור התורה** וזה מה שהחזירו למוטב. כמו כן בודאי גם הרעיק עליו חזון איש, אהבה, כפי **אפילו אתה אתה של מוסר. אם כן, מה עשה? הרב הוציא ספר מהארון והחל ללמוד עם הנער כרבע שעה או חצי שעה בלי לומר לו כלום.** ומראה לו פנים צהובות. והיה אותו אדם מתבייש ואומר: אילו היה יודע צדיק זה מעשי הרעים, כמה היה מתרחק ממני. ומתוך כך היה חוזר למוטב. כך מצינו בתפילה, שלפני שאנו קוראים קריאת שמע או אומר: "אהבה רבה באהבתי ה' אלוהי, מפני שלפני אדם מקבל על עצמו עול מלכות שמים ואהבת ה' יתברך שאנו אומרים בקריאת שמע: "ואהבת את ה' אלוהיך", עליו לקבל באהבה רבה. כי גם הילד זקוק לאהבה כמו ללחם ולמים.